

TEZĂ DE DOCTORAT

DOMENIUL: FILOLOGIE

Fenomenul lingvistic al neologismelor în limbajul politic românesc actual

-Rezumat-

CONDUCĂTOR ȘTIINȚIFIC:

Prof. univ. dr. Sanda-Maria ARDELEANU

DOCTORAND:

Ana-Maria (TILIȚĂ) BOTEZATU

SUCEAVA, 2020

CUPRINSUL REZUMATULUI TEZEI DE DOCTORAT

Cuprinsul tezei de doctorat.....

Cuvinte-cheie.....

Rezumatul tezei de doctorat.....

Bibliografie.....

CUPRINSUL TEZEI DE DOCTORAT

PARTEA I

Capitolul I: Introducere	4
I.1. Motivația cercetării	4
I.2. Scopul și obiectul cercetării	6
I.3. Constituirea corpusului de studiu	7
I.4. Metodologia de cercetare	7
I.5. Rezultatele estimate și deschideri pentru cercetări ulterioare	9
Capitolul II: Preliminarii teoretice	11
II.1. Neologismul - concepte operatorii și modele teoretice	11
II.2. Realitatea limbajului politic și creativitatea lingvistică	30
II.2.1. Tipologia discursului politic	30
II.2.2. Mărci lingvistice ale limbajului politic	39
II.3. Trăsături de identificare a limbajului politic românesc actual	45
II.3.1. Aspecte discursive ale limbajului politic românesc actual	45
II.3.1.1. Mijloace psiholingvistice ale manipulării în limbajul politic	46
II.3.1.2. Funcția conativă sau persuasivă a comunicării	51
II.3.2. Limba de lemn la nivelul limbajului politic românesc	55
II.3.3. Mărci ale comunicării politice actuale	64
II.4. Concluzii parțiale	71

PARTEA a II-a

Capitolul I: Împrumutul lexical în limbajul politic românesc actual	72
I.1. Împrumutul – delimitări lexicale	72
I.2. Taxonomia împrumuturilor din limbajul politic	77
I.2.1. Criteriul provenienței	79
I.2.1.1. Termeni neologici proveniți din limba franceză	81
I.2.1.2. Termeni neologici proveniți din limba engleză	92

I.2.2. Criteriul semantic	98
I.2.2.1. Termeni neologici monosemantici din limbajul politic	99
I.2.2.2. Termeni neologici polisemantici din limbajul politic	102
I.2.3. Criteriul onomasiologic	106
I.3. Concluzii parțiale	114
Capitolul II: Creații neologice înregistrate în limbajul politic românesc actual	115
II.1. Derivarea	116
II.1.1. Derivarea cu sufixe	120
II.1.2. Derivarea cu prefixe	132
II.2. Compunerea	135
II.2.1. Compunerea cu afixoide	136
II.2.1.1. Prefixoidele	138
II.2.1.2. Sufixoidele	146
II.2.2. Compunerea prin parataxă	146
II.2.3. Compunerea prin abreviere	149
II.3. Dinamica discursului politic, între normă și abatere lingvistică	151
II.4. Studiu comparativ: Ion Iliescu vs. Klaus Iohannis	157
II.5. Concluzii parțiale	167
Concluzii generale	170
Bibliografie	175
Corpus de studiu	189
Subcorpus A: discurs în presa scrisă	
Subcorpus B: texte din legislație	
Subcorpus C: discurs în cadrul audiovizualului	
Subcorpus D: texte din cadrul rețelelor de socializare	
Subcorpus E: texte din presa online	

CUVINTE-CHEIE

lingvistică, neologism, limbaj, limbaj politic, limbaj politic românesc actual, analiza discursului, limbaj de lemn, împrumut, derivare, compunere, anglicisme, franțuzisme, dinamica limbii, corpus.

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

1. Motivația cercetării

Punctul de plecare în cercetarea prezentată în lucrarea de față îl reprezintă ipoteza că textul politic este un sub-tip textual discursiv specific, cu o caracteristică proprie bine definită, care îl separă și îl individualizează în clasa extinsă a textelor cu finalitatea practică, după cum preconiza cu milenii în urmă Aristotel. Discursul politic se diferențiază de alte tipuri de discurs prin faptul că este conceput ca o formă de comunicare care urmărește să convingă, nu doar să descrie o realitate. Având în vedere că, în realitatea lingvistică a textelor de referință (de ex. discursul parlamentar, electoral, oficial, de presă, politico-administrativ etc.) nu sunt „tipuri pure” de texte ci, din contră, textele propriu-zise arată o combinare de tipuri, din interiorul cărora se observă un tip dominant și unul recesiv, suntem de părere că potrivite pentru înțelegerea proiectării sale ca tip distinct de text este atât forma și structura lui lingvistică, cât și determinările sale de natură extralingvistică (discursivă, în general). Urmărind explicarea specificului textului politic, ca tip distinct de text, considerăm utilă depășirea granițelor lingvisticii, conducerea problematizărilor în domenii conexe acesteia, apelând și la factorii de natură extralingvistică.

Politicul este un mod particular de cercetare și de însușire a realității, dar și un mijloc specific de transformare a societății. Analiza lexico-semantică a politicului se confruntă cu o dificultate identificată atât la nivelul termenilor și al semnificațiilor, cât și la paradigmele care conduc la definirea politicului „conștiința realității este parte din realitatea însăși” (Raymond Aron).

Inițierea acestor considerații își are originea în studiile lingviștilor Eugeniu Coșeriu, Iorgu Jordan, Sextil Pușcariu și alții. Studiul coșerian *Limba și politică* (1987/1996) încearcă, prin analiza minuțioasă și deconstrucția elementelor obținute de autorii anteriori, o definiție a textului politic ca „tip” distinct de text. În analiza sa, Eugeniu Coșeriu pleacă de la premisa că limbajul politic poate avea cel puțin trei accepții diferite: ca lexic politic (terminologia folosită în ilustrarea noțiunilor politice); ca mod de utilizare (uzul lingvistic stabilit de ideologii și de atitudini politice, cu atenționarea că nu se discută despre un limbaj special, ci despre chiar uzul lingvistic, adică de „moduri de a folosi limbajul, de modalități ale vorbirii, nu ale limbilor și, anume, de modalități subiective și, în același timp, orientate spre faptele extralingvistice, adică de modalități determinate

de atitudinile adoptate de către vorbitori, prin intermediul cuvintelor, față de lucrurile desemnate”) (Coșeriu E. 1996: 13); ca utilizare a limbajului în textele politice (se analizează trăsăturile lingvistice specifice acestui tip de text). În lucrarea *Limba română actuală*, Iorgu Iordan își exprima atitudinea împotriva exceselor „antineologiștilor”, în special a gazetarilor/publiciștilor, atunci când aceștia sunt de părere că influențele externe ar fi un pericol pentru poporul lor. Pe de altă parte însă, excesul de neologisme se observă în discursul unor politicieni, aspect analizat în lucrarea noastră, și astfel neologismele devin „adevărați inamici ai limbii materne neaoșe” (Iorgu Iordan 1943: 465), după cum afirmă acest lingvist, dar această idee se dovedește a fi absurdă, fapt ce demonstrează că lingvistul este susținător al neologismelor necesare, aspect pe care Sextil Pușcariu, în *Dicționarul Academiei*, îl propune: păstrarea în limba română doar a neologismelor necesare.

Pornind de la conceptul aristotelian de zoon politikon – omul ca „animal social” prin însăși natura sa, aspect ce îl conduce să se organizeze în comuniți politice – până la lupta pentru putere, politica a stârnit mereu intereseul cetățenilor. Ca atare, cu toate că putem pretinde că nu ne interesează politica, nu ne putem sustrage politicii, atâta timp cât trăim într-o societate guvernată de reguli.

Lucrarea „Fenomenul lingvistic al neologismelor în limbajul politic românesc actual” este dedicată analizei cuvintelor recente ale limbii utilizate în limbajul politic. Având în vedere dinamismul vieții politice, schimbările ce se produc la nivel lingvistic, tema lucrării este o temă de actualitate prin faptul că vor fi analizate diferite discursuri politice din **perioada 1990** și până în **prezent**. **Firul roșu al investigației** este reprezentat de dinamicitatea limbajului politic românesc și urmărește modul în care neologismele influențează felul în care omul interacționează în societate. Astfel, în limbajul politic românesc actual, neologismele sunt utilizate de către actorul politic pentru a încifra semnificațiile cu rol persuasiv, având ca scop câștigarea votului cetățenilor. **Argumentul** care ne-a determinat să alegem o temă atât de complexă constă în însemnătatea pe care neologismele o reprezintă pentru vocabularul limbii române. Aceste elemente lexicale neologice au contribuit la „modernizarea” vocabularului românesc, dar și la „relatinizarea”, „reromanizarea” și „occidentalizarea” sa, limba câștigând valențe internaționale, fapt ce reprezintă o latură importantă a unei limbi europene.

Actualitatea temei supusă cercetării este determinată de mai mulți factori: dinamica terminologiei politice, adaptabilitatea neologismelor în limbajului politic (integrarea unui număr

cât mai mare de neologisme în limbajul politic, privit ca limbaj de specialitate), evoluția semantică a neologismelor din limbajul politic pe terenul limbii române actuale.

Cercetarea neologismelor ce se întâlnesc în textele politice are ca scop principal caracterizarea și interpretarea terminologiei politice actuale din punctul de vedere al metodelor de îmbogățire a vocabularului românesc, în general. În analiza termenilor politici neologici vom apela la dicționarele generale ale limbii române, la dicționarele terminologice, la dicționarele specifice ale altor limbi, precum engleza și franceza, dar și la dicționarele politice. Sursele străine pe care vocabularul românesc le arată sunt, de multe ori, dovezi ale legăturilor pe care poporul român le-a avut de-a lungul timpului și prin care a suferit anumite schimbări. Un aspect important care a condus la modernizarea vocabularului îl reprezintă și creațiile interne, care continuă să perfecționeze sistemul limbii. Prin urmare, putem afirma că în perioada postdecembristă, perioada supusă cercetării tezei noastre, vocabularul românesc a evoluat și s-a internaționalizat, primind noi elemente constitutive, respectând însă normele interne proprii.

2. Scopul și obiectul cercetării

Scopul prezentei lucrări este de a evidenția și de a analiza neologismele din vocabularul politic românesc de după perioada 1990 și până în prezent. Astfel, am stabilit drept **elementele-cheie** ale lucrării noastre: **neologismele, limbajul politic, limbajul politic românesc**, cuvintele care se regăsesc încă din titlul lucrării, cu scopul de a evidenția creativitatea și dinamica limbajului politic, limbaj care se află într-o continuă schimbare.

Obiectivele lucrării noastre sunt următoarele:

- identificarea unui număr de discursuri politice reprezentative cercetării noastre;
- definirea elementelor-cheie ale lucrării: neologismul, limbajul politic, limbajul politic românesc actual;
- ilustrarea efectelor „limbii de lemn”, așa cum reies ele din limbajul politic românesc;
- studiul împrumuturilor de origine franceză și engleză înregistrate în lexicul politic actual;
- analiza mijloacelor interne de îmbogățire a vocabularului românesc, cu precădere derivatele și compusele din limbajul politic românesc actual;
- stabilirea rolului neologismelor în limbajul politic românesc actual;
- înregistrarea abaterilor de la normă în limbajul politic;

- descrierea evoluției și a dinamicii limbajului politic românesc.

Cercetarea noastră cu privire la neologisme are în vedere împrumuturile recente (îndeosebi franțuzismele și anglicismele), dar și creațiile interne care sunt și neologisme formate prin derivare și compunere, apărute în discursurile politice din perioada postdecembristă. Lucrarea noastră este orientată spre analiza neologismelor din multiple perspective: cantitativ-calitativ, sincronic-diacronic, stabilitate-mobilitate, morfologic-sintactic etc. În această cercetare, urmărim dinamica și evoluția lexicului politic, evaluăm numărul termenilor noi, rezistența în timp a acestora și modul de adaptare a neologismelor – împrumuturi, adică românizarea termenilor noi în limbajul politic românesc.

3. Constituirea corpusului de studiu

Prezenta cercetare este bazată pe un corpus, ce este alcătuit din texte selecționate din discursuri politice, conferințe de presă, dezbateri televizate, comunicări online, pe platforme Social Media. Pentru o mai bună organizare a lucrării, am considerat util să distribuim corpusul în cinci subcorpusuri:

Subcorpus A: *Discurs în presa scrisă;*

Subcorpus B: *Texte din legislație;*

Subcorpus C: *Discurs în cadrul audiovizualului;*

Subcorpus D: *Texte din cadrul rețelelor de socializare;*

Subcorpus E: *Texte din presa online.*

4. Metodologia de cercetare

Analiza cercetării cu tema *Fenomenul lingvistic al neologismelor în limbajul politic românesc actual* a fost analiza și interpretarea materialului oferit de **corpus**. În cercetarea noastră, analiza neologismelor s-a realizat conform unor factori specifici organizării vocabularului limbii române (Bidu-Vrănceanu 2005): etimologic, psihologic, semantic, stilistico-funcțional. Din punct de vedere **etimologic**, se poate identifica caracterul preponderent neologic al termenilor și tipul neologismului, dacă este împrumutat sau creat în interiorul limbii. Factorul **psihologic** urmărește trecerea neologismelor din vocabularul pasiv în cel activ al vorbitorilor. De asemenea, am urmărit uneori perspectiva **semantică**, deoarece ne interesează evoluția conținutului neologismelor, restrângerea, degradarea sau înnobilitatea sensului lor domeniului politic (Bidu-Vrănceanu: 1971: 96-97). În acest sens, am acordat o atenție deosebită împrumuturilor, deoarece multe franțuzisme

și anglicisme nu sunt înregistrate în dicționare, iar altele sunt înregistrate doar cu un sens, la care se adaugă numeroase sensuri conotative, astfel dezvoltându-se polisemia. Caracterul **stilistico-funcțional** influențează alegerea neologismelor, economia de limbaj fiind o condiție a neologizării, atât prin împrumuturi, cât și prin creații interne. Cu scopul de a urmări și a analiza reînnoirea terminologiei politice am urmat **metoda descriptivă**, deoarece aceasta are în vedere cercetarea, clasificarea și sistematizarea materialului.

Cercetarea este aplicată la un corpus, prin utilizarea unei metodologii și a anumitor procedee prezentate de specialiștii în știința limbii. Ca **modele teoretice**, în cercetarea noastră ne-am raportat la următorii autori: Eugeniu Coșeriu, Ferdinand de Saussure, Charles S. Peirce, Roman Jakobson, D. Maingueneau, Iorgu Iordan, Sextil Pușcariu, Rodica Zafiu, Tatiana Slama-Cazacu, Mioara Avram, Adriana Stoichițoiu-Ichim, Theodor Hristea, Angela Bidu-Vrănceanu și alții.

Structura lucrării

Din punct de vedere structural, teza „Fenomenul lingvistic al neologismelor în limbajul politic românesc actual” este organizată în 3 părți distincte:

Parte I cuprinde un capitol introductiv și un capitol teoretic. Partea introductivă trece în revistă tema, motivația cercetării, obiectivele cercetării și originalitatea demersului, constituirea corpusului de studiu, metodologia de cercetare, rezultatele estimate și deschideri pentru cercetări ulterioare. Capitolul *Preliminarii teoretice* reprezintă un cadru teoretic și are menirea de a defini și de a explica câteva elemente-cheie ale tezei: *neologism*, *limbaj politic*, *limbaj politic românesc actual*. Acest prim capitol este divizat în mai multe axe, ele fiind punctul de plecare al interpretării neologiei politice românești din perioada actuală. Neologismele ocupă în limbajul politic un loc esențial din punctul de vedere al reînnoirii și al îmbogățirii inventarului lexical.

Grație neologismelor, s-a propus nu numai modernizarea vocabularului românesc, ci și „relatinizarea, occidentalizarea și reromanizarea sa”, câștigând totodată anumite trăsături internaționale, aspecte care poziționează limba româna mai aproape de cele mai importante limbi de cultură ale Europei.

Potrivit studiilor de specialitate, lexicul politic reprezintă o terminologie atipică, ambiguă, în care cuvintele sunt interpretate prin grile valorice specifice unor anumitor grupări. În acest sens, cuvintele pot căpăta conotații pozitive sau negative, astfel având puterea de a schimba un mesaj destinat să influențeze receptorul. Clișeizarea este o trăsătură puternică a limbajului politic, astfel

sintagma „limba de lemn”, „de lână” sau „de bumbac” (Slama-Cazacu, 2000; Zafiu 2001) cuprinde o interpretare negativă în ceea ce privește caracterul stereotip și poate fi ușor folosită pentru a ironiza orice limbaj politic.

- **Parte a II-a** este alcătuită din 2 capitole: *Împrumuturi în limbajul politic românesc actual*, *Creații neologice înregistrate în limbajul politic românesc actual*.

Capitolul *Împrumuturi în limbajul politic românesc actual* este destinat împrumuturilor lexicale din limba franceză și din limba engleză identificate în limbajul politic românesc actual. Am început prin a defini și a explica termenul *împrumut*, ca mai apoi să analizăm criteriul provenienței, criteriul semantic și cel onomasiologic al împrumuturilor din limbajul politic românesc actual. Cercetând împrumuturile din limbajul politic românesc, observăm că cele din limba engleză au crescut din punct de vedere al numărului după 1989, devenind astfel o „limbă a globalizării”. Cu toate acestea, numărul anglicismelor nu depășesc numărul neologismelor franceze. Limba română are capacitatea de filtrare a împrumuturilor, păstrând doar pe cele considerate „necesare” din punct de vedere stilistic și referential.

- Capitolul *Creații neologice înregistrate în limbajul politic românesc actual* este destinat creațiilor neologice din limbajul politic românesc actual, urmărind procedeele interne de formare a cuvintelor (derivarea cu sufixe, derivarea cu prefixe, compunerea cu afixoide, compunerea prin parataxă, compunerea prin abreviere) și dinamica discursului politic, între normă și abateri lingvistice. În cadrul derivării, am discutat prima dată derivarea cu sufixe, româna fiind o „limba derivativă de tip sufixal” (Stoichițoiu-Ichim 2000: 19), ca mai apoi să analizăm prefixele neologice, acestea fiind mai puțin productive în comparație cu sufixele. În ceea ce privește compusele neologice, am analizat prefixoidele și sufixoidele, acestea regăsindu-se într-un număr mai mare ca material de lucru, prin comparație cu compusele prin alăturare și cele prin abreviere. Atracția spre creativitatea limbii și spre abaterile de la normele lingvistice se manifestă în domeniul politic actual, prin utilizarea unor termeni noi, cu scopul de a se îndepărta de un discurs prea rigid, prea plat, motiv pentru care, în acest capitol am evidențiat dinamica discursului politic, sesizând și corectând totodată greșelile ce apar în discursul actorului politic.

Partea finală, este rezervată concluziilor, bibliografiei și corpusului.

5. Rezultatele estimate și deschideri pentru cercetări ulterioare

Limbajul politic românesc este o specie a limbajelor de specialitate, care se află într-o continuă reînnoire. Caracterizat prin dinamism și creativitate, lexicul politic românesc actual reprezintă o terminologie atipică, imprecisă și de ambiguă, iar cuvintele sunt interpretate prin intermediul unor grile valorice destinate anumitor grupări. În acest sens, cuvintele pot căpăta conotații pozitive sau negative, astfel având puterea de a realiza un mesaj destinat să influențeze receptorul.

Așa cum s-a precizat mai sus, cercetarea noastră, în ceea ce privește neologismele, are la bază, atât împrumuturile din limba franceză și din limba engleză, cât și creațiile formate în interiorul limbii, ca derivarea și compunerea. În urma analizei, am constatat că, în privința împrumuturilor din limbajul politic, din punct de vedere cantitativ, termenii de origine franceză îi depășesc pe cei de origine engleză, însă ca frecvență, în ultimii ani, anglicismele predomină discursul politic. Din perspectiva creațiilor interne, româna este o limbă derivativă, aspect evidențiat și de limbajul politic românesc. Prin urmare, concluziile tezei subliniază încă o dată dinamica lexicului politic și tendința de schimbare a normei, așa cum se reflectă în discursul politic românesc actual, aspect evidențiat de caracterul receptiv și flexibil la nivel lexico-semantic, ilustrat atât la nivelul mijloacelor externe, cât și la nivelul procedeele interne de îmbogățire lexicală.

O temă captivantă și permanent actuală în ceea ce privește studiul de natură lingvistică, creativitatea lexicală a limbii române este explicată în amplul context al dinamicii acesteia. Dinamica uzului în perioada actuală a limbii, după 1990, necesită studiul permanent al limbii, astfel drumul cercetării rămâne deschis unor noi considerații asupra neologiei lexicului politic.

Bibliografie

SURSE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

- DCR = Dimitrescu Florica, 1997, *Dicționar de cuvinte recente* (Ediția a II-a), Editura LOGOS, București.
- DETS = Andrei Nicolae, 1987, *Dicționar etimologic de termeni științifici (Elemente de compunere greco-latine)*, Editura Științifică și Enciclopedică, București.
- DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, 1998, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Alexandru Rosetti” al Academiei Române, Editura Univers Enciclopedic, București.
- DLR = *Dicționarul limbi române*, 1968-2003, Editura Academiei Române, București.
- DLRM = *Dicționarul limbii române moderne*, 1958, Editura Academiei Române, București.
- DOOM2 = *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, 2005, Academia Română (Coordonator: Ioana Vintilă-Rădulescu), Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura „Univers Enciclopedic”, București,
- DSL = *Dicționar de științe ale limbii*, 2001, Angela Bidu-Vrănceanu, Cristina Călărașu, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Mihaela Mancaș, Gabriela Pană Dindelegan, Editura Nemira.
- FCLR = *Formarea cuvintelor în limba română*, 1978, Volumul I: Compunerea, de Fulvia Ciobanu și Finuța Hasan, 1970, Mioara Avram, Elena Carabulea, Vol. II: Prefixele de Fulvia Ciobanu, Florica Ficșinescu, Marina Rădulescu, I. Rizescu, Laura Vasiliu, Editura Academiei, București.
- LRA = *Limba română actuală. O gramatică a greșelilor*, Iorgu Iordan, Ediția I: 1943, Ediția II: 1948, Institutul de Arte Grafice Alexandru A. Țerek, Mîrzescu, Iași
- MDA = *Micul Dicționar Academic*, Academia Română. Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Alexandru Rosetti”, vol. I (A-C), 2001; vol II (D-H), 2002;

vol III (I-Pr), 2003; vol IV (Pr-Z), Editura „Univers Enciclopedic”, București.

MDN = *Marele dicționar de neologisme*, 2008, (Ediția a X-a, revăzută, augmentată și actualizată), Florin Marcu, Editura Saeculum Vizual, București.

A – „Adevărul”

C – „Cotidianul”

EZ – „Evenimentul Zilei”

G – „Gândul”

RL – „România liberă”

J – „Jurnalul”

JN – „Jurnalul Național”

N – „Național”

- ALAMAN Eugenia, *Considérations sur les néologismes et les expressions connotées politiquement*, dans „La Francopolyphonie. Langue, littérature, culture et pouvoir”, nr. 2 (10), 2015, p. 127-137.
- ALBIN Jana, 1959, *Sufixele –ism și –ist*, în SMFC, p. 123-131;
- ALBU Rodica, SPINARU Simona, ALBU Cristina Lucia, 2002, *Limba română, limba engleză și integrarea europeană. Perspectiva etimologică*, în *Identitatea limbii și literaturii române în perspectiva globalizării*, Editura Trinitas, Iași, p. 69-81
- ANTOHI Sorin, 2005, în *Introducerea la Fr. Thom, Limba de lemn*, ed. a 2-a, Humanitas, București;
- ARDELEANU Sanda-Maria, 1995, *Repere în dinamica studiilor pe text – de la o Gramatică Narativă către un model de Investigație Textuală*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, București;
- ARDELEANU Sanda-Maria, 2006, *L'imaginaire linguistique francophone*, casa Editorială Demiurg, Iași
- ARDELEANU Sanda-Maria, COROI Ioana-Crina, 2006, *Forța discursului într-o campanie electorală*, ANADISS, nr.1 Editura Universității Suceava

- ARDELEANU Sanda-Maria, *Cuvântul – dinspre și pentru oameni...*, *Femeia parlamentar. Educație. Cultură. Francofonie. Probleme cetățenești. Ecumenism*, Editura Demiurg, Iași, 2016;
- ARISTOTEL, 2004, *Retorica*, ediție bilingvă, traducere, studiu introductiv și index de Maria-Cristina Andrieș, note și comentarii de Ștefan-Sebastian Maftei, Editura Iri, Colecția Cogito, București;
- ARON Raymond, 2001, *Democrație și totalitarism*, Editura „All”, București;
- AVRAM Mioara, 1983, *Formarea cuvintelor și cultivarea limbii*, în LL., nr. 4, p. 495-505;
- AVRAM Mioara, 1997, *Anglicismele în limba română*, Editura Academiei Române, București;
- BACONSKI Teodor, 1999, *Ispita binelui – eseuri despre urbanitatea credinței*, Editura Anastasia, București;
- BAHNARU Vasile, 2009, *Elemente de semasiologie română*, , Editura Știința, Chișinău;
- BĂLAN-MIHAILOVICI Aurelia, 2005, *Neologia și structura neologismelor*, în „Studii și cercetări lingvistice”, LVI, nr. 1-2, LVI (Actele colocviului internațional „Tratamentul neologismelor în limba română în mileniul III, București, 23-24 septembrie 2004);
- BECIU Camelia, 2002, *Comunicare politică*, Editura Comunicare.ro, București;
- BIDU-VRĂNCEANU Angela (coordonator), 2002, *Lexic comun, lexic specializat*, Universitatea din București, <http://ebooks.unibuc.ro/filologie/vranceanu/part32.htm>
- BOCHMANN K., 1970, *Dezvoltarea vocabularului social-politic roman între 1840-1850*, în *Actele celui de-al XII-lea congres internațional de lingvistică și filologie romanică*, Editura Academiei, București, p. 869-873;
- BUSUIOC Ileana, 2006, *Despre neologisme și neologie*, versiune electronică, http://www.litere.uvt.ro/documente_pdf/aticole/uniterm/uniterm4_2006/ileana_busuioc.pdf
- BUSUIOC Ileana, CUCU Mădălina, 2001, *Introducere în terminologie*, versiune electronică <http://ebooks.unibuc.ro/filologie/terminologie/frameset23.htm>. (Busuioc și Cucu 2001);
- BUZATU Gh., 2011, *Discursuri și dezbateri parlamentare 1864-2004*, Editura Mica Valahie, București;

- BYCK J., 1954, *Vocabularul științific și tehnic în limba română din secolul al XVIII-lea*, în SCL, V, 1954, nr. 1–2;
- CABRÉ Maria Teresa apud STANȚIERU Svetlana, 2016, *Despre o tipologie a neologismelor în limba română*, Conferința Științifică Internațională „Tradiție și inovație în cercetarea filologică”, volumul II, 27 octombrie 2015, Bălți, Presa universitară bălțeană;
- CANARACHE Ana, 1959, *Sufixele -ită, -oză, -om*”, *Studii și materiale privitoare la formarea cuvintelor în limba română (SMFC)*, I, Editura Academiei Populare Române, București;
- CAPDEVILLE Janyne, 2009, *Des mots en diachronie : approche sémantique*, în AUC XXXI, 1-2, Editura Universitaria, Craiova, p. 33-43;
- CARACOSTEA D., 2000, *Expresivitatea limbii române*, Editura Polirom, Iași;
- CHARAUDEAU P., 2005, *Le discorus politique. Les masques du pouvoir*, Editura Librairie Vuibert, Paris
- CHIVA-MITEA Monica, 2008, *Câteva aspecte ale limbii de lemn*, Editura Cronos, Giurgiu;
- CIMPOEȘU Petru, 2003, *Claritatea și ambiguitatea în discursul politic*, în revista Timpul, Iași;
- CIOBANU Fulvia, 1959, *Sufixul adjectival -icesc*, în *Studii și materiale privitoare la formarea cuvintelor în limba română*, vol. I, București, p. 101-116.
- CIOBANU Georgeta, 2004, *Romanian words of English Origin*, Editura Amphora, Timișoara;
- CMECIU Camelia Mihaela, 2004, *Aspecte ale interacțiunii în discursul electoral*, în Maria CARPOV (coord.), *Ipostaze ale interacțiunii*, Editura Alma Mater, Bacău;
- CMECIU Camelia-Mihaela, 2005, *Strategii persuasive în discursul politic*, Editura Universitas XXI, Iași;
- COȘERIU Eugen, 1967, *Limba și înțelegerea existențială a omului actual*, p. 135-160;
- COȘERIU Eugen, 1994, *Deontologia și etica limbajului*, Anuar de lingvistică și istorie literară, tom XXXII, 1992-1993, A, Eugen Coșeriu, - Prelegeri și conferințe;
- COȘERIU Eugen, 1994, *Prelegeri și conferințe (1992-1993)*, supliment al publicației „Anuar de lingvistică și istorie literară”, t. XXXIII, 1992-1993, Seria A. Lingvistică, Iași;
- COȘERIU Eugen, 1995, *Introducere în lingvistică*, Editura Echinoc, Cluj;

- COȘERIU Eugen, 1996 (1987), *Limba și politică*, în *Revista de lingvistică și știință literară*, nr. 5, Chișinău, p.10-29 (trad. din limba spaniolă de E. Bojoga);
- COȘERIU Eugen, 1997, *Sincronie, diacronie și istorie. Problema schimbării lingvistice*, Editura Enciclopedică, București;
- COȘERIU Eugen, 2000, *Lecții de lingvistică generală*, Editura Arc, Chisinau;
- COȘERIU Eugen, 2002, *Limba și politică. Identitatea limbii și literaturii române în perspectiva globalizării*, O. Ichim F. T. Olariu (coord.), Iași, „Trinitas”, Iași;
- COȘERIU Eugen, 2004, *Sistem, normă și vorbire*, în „Teoria limbajului și lingvistica generală. Cinci studii”, Editura Enciclopedică, București;
- CUNIȚĂ Alexandra, 2003, *Din nou despre sufixul -iza*, în vol. *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, II, coord. Gabriela Pană Dindelegan, Editura Universității din București, 107-115
- DĂNĂILĂ E., HAJA G., apud CLIM Marius-Radu, 2012, *Neologismul în lexicografia românească*. Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași;
- DIMA Manuela, 2005, *Probleme ale neologiei traductive (cu privire special asupra terminologiei informatice recente)*, SCL, LVI, nr. 1-2, București;
- DIMITRESCU Florica, 2002-2003, *Drumul neîntrerupt al limbii române*, vol. I-II, Editura Clusium, Cluj-Napoca;
- DRĂGAN Ioan, 1998, *Construcția simbolică a câmpului electoral*, Editura Institutul European, Iași;
- DRAGOȘ Elena, 2000, *Introducere în pragmatică*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;
- DUBOIS Jean, GIACOMO Marcellesi, GESPIN Loius, 2001, *Dictionnaire de linguistique et des sciences du langage*, Paris, Larousse;
- DUCA Gabriela apud CRAIA Sultana, 2005, *Comunicare și spațiu public la români*, Editura Meronia, București
- DUCROT Oswald, Schaeffer, Jean-Marie, 1996, *Noul dicționar enciclopedic al științelor limbajului*, Editura Babel, București;
- DUDA Gabriela, 2009, *Limbașul politicienilor: între violență și deriziune*, în TOMESCU (2009), Editura Universității Petrol-Gaze din Ploiești, Ploiești;

- DUMISTRĂCEL Stelian, 2002, *Textul jurnalistic: un teren experimental de ambiguitate, în Identitatea limbii și literaturii române în perspectiva globalizării* (volum îngrijit de Ofelia Ichim și Florin-Teodor Olariu), Editura Trinitas, Iași;
- DUMITRESCU Florica, 1995, Dinamica verbelor neologice în româna actuală, în vol. Dinamica lexicului românesc – ieri și azi, Cluj – București, Clusium – Logos, 211-219. Traducere din franceză după varianta publicată în „Romanica Gardensia”, 1983, 231-241
- ELIADE Pompiliu, 1982, *Influența franceză asupra spiritului public în România. Originile*, Editura Univers, București;
- FOUCAULT Michel, 1969, *Arhéologie du savoir*, Gallimard, Paris;
- FOUCAULT Michel, 1998, *Ordinea discursului*, Editura „Eurosong & Book”, București;
- FRANÇOISE Thom, 2005 [1987], *Limba de lemn*, trad. rom., Editura Humanitas, (ed. I: 1993; ed. originală: *La langue de bois I*, Paris, Juillard, 1987), București;
- FRÂNCU Constantin, 1979, *Curs de lingvistică generală*, Univ. „Al.I. Cuza”, Iași;
- G. Le Bon. *Psihologia mulțimilor*, București, Antet XX Press ;
- G. Pascu, *Sufixele românești*, București, Edițiunea Academiei Române, 1916, p. 421-422
- GOICU Viorica, 2002, *Derivarea cu sufixe neologice în româna contemporană*, Editura Augusta, Timișoara;
- GOLDIȘ POALELUNGI A., 1973, *L`influence du francais sur le roumain (vocabulaire et syntaxe)*, Société Les Belles Letres, Paris;
- GRAUR Alexndru, 1957, *Fondul principal al limbii române*, Editura Științifică, București
- GRAUR Alexandru, 1937, *Neologismele*, Extras din „Revista Fundațiilor Regale”, nr. 8, august 1937, p. 4-22;
- GRAUR Alexandru, 1973, *Gramatica azi*, Editura Academiei, București
- GRAUR Alexandru, 1978, *Probleme ale cultivării limbii*, în „Limbă și literatură”, nr. 3;
- GRAUR Alexandru, AVRAM Mioara (coord.), vol. I, 1970, vol. II, 1978, vol. III, 1989, *Formarea cuvintelor în limba română*, Editura Academiei, București;
- GRUIȚĂ G., 2006, *Vârf de lance în dezacordul cazual, în Moda lingvistică 2007. Norma, uzul și abuzul*, Editura Paralela 45, Pitești
- GUILBERT Louis, 1976, *La créativité lexicale*, Librairie Larousse, Paris;
- GUȚU Romalo 2005, *Aspecte ale evoluției limbii române*, Editura Humanitas, București;

- HEGEL, citat de Eugen Coșeriu, 1997 în *Coșeriu, Eugeniu, Sincronie, diacronie și istorie. Problema schimbării lingvistice*, Ed. Enciclopedică, București;
- HRISTEA Theodor, 1984, *Sinteze de limba română*, Editura Albatros, București;
- HRISTEA Theodor, 1997, *Tipuri de neologisme în limba română*, în „Convorbiri didactice”, 1997, nr. 25, p. 10 -16 (partea I) și nr. 26, p. 3 – 10 (partea a II-a);
- HRISTEA Theodor, 2008, *Conceptul de „relatinizare” (cu specială referire la limba română)*, în SCL, LIX, nr. 1;
- IANCU Victor I, 1970, *Asupra conceptului de neologism*, în Buletin științific, Baia Mare;
- ILISCU Maria, 1959, *Sufixul adjectival –bil în limba română*, în Graur, Al. Jacques Byck (ed.) *Studii și materiale privitoare la formarea cuvintelor în limba română*, vol. I, București, Editura Academiei Române;
- IORDAN Jordan, 1939, *Sufixe românești de origine recentă (neologisme)*, în Buletinul Institutului de Filologie Română Alexandru Philippide, vol. VI, p. 1-59, Tipografia Alexandru Țerek, Iași;
- IORDAN Iorgu, 1943, *Limba română actuală. O gramatică a greșelilor*, Iași, Institutul de Arte Grafice Alexandru A. Țerek, Mîrzescu,
- IORDAN Iorgu, 1947, *Limba română actuală. O gramatică a greșelilor*, Editura Socec, București;
- IORDAN Iorgu, 1949, *Influențe rusești asupra limbii române, în Analele Academiei Republicii Populare Române*” seria C.t. I, memoriul 4, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București;
- IORDAN Iorgu, 1956, *Limba română contemporană*, ediție nouă [ediția I –1954], Editura Ministerului Învățământului, București;
- IORDAN Iorgu, 1964, *Unele aspecte ale formării cuvintelor în limba română actuală*, în Studii și cercetări lingvistice, 1964, p. 420-421
- IORDAN Iorgu, 1948, *Limba română actuală. O gramatică a greșelilor*”, ediția a II-a [ediția I –1943], Editura Socec & Co., S.A.R., București;
- IVĂNESCU Gheorghe, 1955, *Terminologia filosofică românească până la anul 1830*, Comunicare la Institutul de Istorie și filologie „Al. Philippide” din Iași;
- J. L. Austin, 2003, *Cum să faci lucruri cu vorbe*, Editura Paralela 45, București
- KELLNER Douglas, 2001, *Cultura media*, Editura Institutul European, Iași

- LAKOFF George, Mark Johnson, *Metaphor we live by*, 1980, p. 3, *apud* Georgiana Monica Tudorache, *Tipologia metaforei în limbajul politic postdecembrist*, p. 333-340, preluat de pe <http://www.diacronia.ro/ro/indexing/details/V880>, accesat 2 martie 2020, 18:44
- LARSON Charles, 2003, *Persuasiunea. Receptarea și responsabilitatea*, Editura Polirom, Iași
- LOBIUC Ioan, 1998, *Contactele dintre limbi (O ramură „nouă” și distinctă a științei limbajului)*, vol. I, *Istoricul teoriilor și metodologiilor*, Editura Universității „Al. I. Cuza”, Iași;
- LYONS John, 1995, *Introducere în lingvistica teoretică*, Editura Științifică, București;
- MAINGUENEAU D., 1984, *Genèse du discours*, Pierre Mardaga, Bruxelles;
- MAINGUENEAU D., 1979, *Initiation aux methodes de l'analyse du discours. Problemes et perspectives*, Editions Hachette, Paris;
- MANECA Constantin, 2004, *Structura etimologică a vocabularului neologic (cu specifică referire la anglicismele din limba română)*, Editura Universității din Pitești, Pitești.
- MILICĂ Ioan, 2011, *Violența de limbaj în discursul politic actual. Studiu de caz privind discursul parlamentar românesc*, Sfera politicii nr. 10, Iași
- MOROIANU Cristian, 2011, *Derivate românești recente*, în Isabela Nedelcu, Al. Nicolae, Alice Toma, Rodica Zafiu (ed.), *Studii de lingvistică. Omagiu doamnei profesoare Angela Bidu-Vrănceanu*, Editura Universității din București, București;
- MOSCAL. D, 2011, *Contribuția lui Eugenio Coșeriu la evoluția conceptului de câmp lexical*. În *Philologica Jassyensia*, an VII, nr. 2 (14), p. 199-211
- MUNTEANU Eugen, 2005, *Introducere în lingvistică*, Editura Polirom, Iași;
- MYERS-SCOTTON C., 1993, *Social Motivations for Code Switching Evidence from Africa*, New York, Oxford University Press;
- NAGY Rodica, 2006, *Preliminarii la o analiză a textului/discursului*, Editura Universității din Suceava, Suceava;
- NAGY Rodica, 2016, *Preliminarii teoretice la o analiză a clișeului/stereotipului din discursul artistic*, în *Meridian Critic*, nr. 1 (Vol. 26), Suceava;

- NEGULICI I. D., 1848, *Vocabular român de toate vorbele străbune, reprimite până acum în limba română, și de toate cele care sunt a se mai primi de-acum înainte, și mai ales în științe*, Tipografia Colegiului, București;
- NEȘU Nicoleta, 2001, *Statutul tipologic al discursului politic din perspectiva lingvisticii integrale*, în *Studia Universitatis „Babeș- Bolyai”*, seria Philologia, nr. 4, p. 97-107.
- NEȘU Nicoleta, 2002, *Specificul strategiilor discursive în discursul politic*, „Dacoromania”, seria nouă, VII-VIII, Cluj-Napoca;
- OPREA Helga Bogdan, 2011, *Relatinizarea limbii române. Privire generală: accepții, delimitări, aspecte*, Editura Universității din București, București;
- OPREA Ioan, 1988, *Originea sufixelor adjectivale compuse din perioada premodernă a limbii române literare*, în LR, XXXVII, nr. 3, p. 259-272;
- OPREA Ioan, 2001, *Curs de filozofia limbii*, Editura Universității Suceava, Suceava;
- OPREA Ioan., NAGY Rodica, 2002, *Istoria limbii române literare, Epoca modernă*. A se vedea Capitolul *Influența franceză*, Editura Universității Suceava, Suceava, p. 268-280
- PERELMAN Ch., 1970, *Le Champ de l'argumentation*, Bruxelles;
- PLETT Heinrich, 1983, *Știința textului și analiza de text*, Editura „Univers”, București;
- PREDĂ Irina, 1992, *Îmbogățirea lexico-semantică a limbii române actuale (cu privire specială la perioada postdecembristă)*, *Limba română*, XLI, nr. 9, p. 483-490;
- PROTOPOPESCU E. , POPESCU V., 1862, *Nou dicționar portativ de toate zicerile radicale și streine reintroduse și introduse în limbă, cuprinzând și termeni științifici și literari*, vol. I, Tipografia lui Toma Teodorescu, București;
- PUȘCARIU S., NAUM T., 1932, *Îndreptar și vocabular ortografic. După noua ortografie oficială pentru uzul învățământului de toate gradele*, București
- PUȘCARIU Sextil, 1905, *Raport către Comisiunea Dicționarului*, în DA;
- PUȘCARIU Sextil, 1929, *Renașterea noastră romană, în Omagiu lui Ramiro Ortiz cu prilejul a douăzeci de ani de învățământ în România*, Tipografia „Bucovina”, București;
- PUȘCARIU Sextil, 1931, *Despre neologisme, în Închinare lui Nicolae Iorga cu prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani*, Editura Institutului de Istorie Universală, Cluj;
- PUȘCARIU Sextil, 1940, *Limba română, Vol. I, Privire generală*, Editura Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol I”, p. 365

- PUȘCARIU Sextil, 1940, *Limba română, vol. I. Privire generală*, Fundația Regală pentru Literatură și Artă „Regele Carol II”, București;
- PUȘCARIU Sextil, 1976, *Limba română*, Editura Minerva, București;
- RAD Ilie (coord), 2007, *Stil și limbaj în mass-media din România*, Editura Polirom, Iași;
- RĂDULESCU Corina, 2005, *Comunicare și relații publice. Suport de curs*, Editura Universității din București;
- RĂDULESCU Heliade, 1972, *Scrieri alese/Prefață de Constantin Măciucă*, Editura Albatros, București;
- RĂDULESCU Ștefan Ilie, 2002, *Să vorbim și să scriem corect. Erori frecvente în limbajul cotidian*, Editura Niculescu, București
- RĂDULESCU-SALA Marina, 2015, *Sufixul –ABIL (-abile, abilu, -abel), -IBIL (-ibile, ibilu; -ibel), -UBIL, în Rădulescu-Sala Marina (coord.), Formarea cuvintelor în limba română, vol. al IV-lea (Sufixe. Derivarea nominală și adverbială, partea 1)*, București, Editura Academiei Române;
- RĂUTU Leonte, *apud* Iordan, Iorgu, 1956, *Limba română contemporană*, ediție nouă [ediția I–1954], Editura Ministerului Învățământului, București;
- REBOUL Anne, MOESCHLER Jacques, 2001, *Pragmatica azi*, Editura Echinox, Cluj-Napoca;
- REY-DEBOVE *apud* ARDELEANU Sanda-Maria, 1995, *Repere în dinamica studiilor pe text – de la o Gramatică Narativă către un model de Investigație Textuală*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A, București, 1995;
- RICOEUR Paul, 1998, *Violence and Language*, Journal of French and Francophone Philosophy, vol. 10, nr. 2, 33 <http://jffp.pitt.edu/ojs/index.php/jffp/article/view/410/404>
- ROVENȚA-FRUMUȘANI Daniela, 2000, *Argumentarea. Modele și strategii*, Editura B.I.C.All, București;
- ROVENȚA-FRUMUȘANI Daniela, 2004, *Analiza discursului, Ipoteze și ipostaze*, Editura Tritonic, București;
- RUSU-PĂȘĂRIN, MUNTEANU C., BARBONIE D., *Fundamente ale comunicării*, Pitești, Editura Independența Economică, 2007;
- RUXĂNDOIU Liliana, RUXĂNDOIU Ionescu, 2003, *Limbaj și comunicare. Elemente de pragmatică ligvistică*, Editura All Educational, București;

- SALA Marius 2010, *101 cuvinte moștenite, împrumutate și create*, Editura Humanitas, București;
- SALA Marius, 1997, *Limbi în contact*, Editura Enciclopedică, București;
- SĂLĂVĂSTRU Constantin, 1999, *Discursul puterii*, Editura Institutul European, Iași
- SARAMANU Nicolae, 2004, *In memoriam Eugeniu Coșeriu*, Editura Academiei Române, București;
- SCURTU Gabriela, 2009, *Autour de la notion de „néologisme“*, în AUC XXXI, 1-2, Editura Universitaria, Craiova, p. 186-195;
- SLAMA-CAZACU Tatiana, 2000, *Stratageme comunicaționale și manipularea*, Editura Polirom, Iași;
- STĂNCIUGELU Irina, 2008, *Comunicare și etică în postmodernitate*, Editura Tritonic, București
- STOICHIȚOIU-ICHIM Adriana, 1996, *Oservații privind influența engleză în limbajul publicistic actual*, în „Limbă și literatură”, vol. II;
- STOICHIȚOIU-ICHIM Adriana, 2001, *Vocabularul limbii române actuale – Dinamică, influențe, creativitate*, Editura All, București;
- STOICHIȚOIU-ICHIM Adriana, 2007, *Anglicisme „la modă” în limbajul modei*, în *Limba română – stadiul actual al cercetării* (coord. Gabriela Pană Dindelegan), București, Editura Universității București, București;
- STOICHIȚOIU-ICHIM Adriana, 2007, *Vocabularul limbii române actuale. Dinamică, influențe, creativitate*, Editura BIC ALL, București;
- STOICHIȚOIU-ICHIM, 2006, *Creativitatea lexicală în româna actuală*, București, Editura Universității din București, București;
- STOICIU Andrei, 2000, *Comunicare politică. Cum se vând idei și oameni*, Editura Humanitas, București;
- ȚĂRA Vasile D, 1982–1983, *Despre „reromanizarea” limbii române literare*, în AUI, tom XXVIII/ XXIX, 1982–1983;
- TRAN V., STĂNCIUGELU I., 2001, *Teoria comunicării*, București, SNSPA;
- TRIFAN Elena, 2010, *Formarea cuvintelor în publicistica actuală – Derivarea – perioada 1990-2001*, Editura Digital Data, Cluj-Napoca;

- TRIFAN Elena, 2010, *Formarea cuvintelor în publicistica actuală. Derivarea (perioada 1990-2001)*, Editura Digital Data, Cluj-Napoca;
- URSU D., Despina Ursu, 1969, *Adaptarea adjectivelor în limba română literară din perioada 1760-1860*, în *Studii de limbă literară și filologie*, București;
- URSU D., URSU N.A., 1970, *Observații asupra etimologiei neologismelor în Dicționarul limbii române*, în „Anuar de Lingvistică și istorie literară”, XXI, 1970, p. 127-146;
- URSU N. A., 1965, *Formarea terminologiei științifice românești*, Editura Științifică, București;
- VERON Eliseo, *L`espace public, communication politique, École de communication*, 1989, Buenos Aires;
- VINTILĂ-RĂDULESCU Ioana, 1999, *Terminologia și problemele ei actuale*, Conferințele Academiei Române, ciclul *Limba română și relațiile ei cu istoria și cultura românilor*, Editura Academiei Române, București.
- VINTILĂ-RĂDULESCU Ioana, 2005, *Cuvânt-înainte la SCL*, LVI, nr. 1-2, Editura Academiei, București;
- ZAFIU Rodica, 2001, *Diversitate stilistică în româna actuală*, Editura Universității din București, București;
- ZAFIU Rodica, 2001, *Păcatele limbii: între franceză și engleză/ România literară*, nr.40.
- ZAFIU Rodica, 2002, *Păcatele limbii, Consumism/Consumerism*, Fundația România Literară, nr. 35, p. 1
- ZAFIU Rodica, 2007, *Limba și politic*, Editura Universității din București, București;
- ZAMFIR C. Vlăsceanu, 1993, *Dicționar de sociologie*, Editura Babel, București

Dicționare

- Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti” 2001-2003, *Micul dicționar academic*, vol. I-IV, Editura „Univers Enciclopedic”, București.
- DOBRIDOR CONSTANTINESCU Gheorghe, 1998, *Dicționar de termeni lingvistici*, Editura Teora, București
- BIDU-VRĂNCEANU Angela, CĂLĂRAȘU Cristina; IONESCU-RUXĂNDOIU Liliana, 2001, *Dicționar de științe ale limbii*, Editura Nemira, București;

- *Dicționarul explicativ al limbii române*, 2009, ediția a II-a revăzută și adăugită, Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan”, Editura Univers Enciclopedic Gold
- *Dicționarul limbii române*, Serie nouă, tom VI-XIV, București, Editura Academiei, 1965-2010.
- DIMITRESCU Florica, 1982, *Dicționar de cuvinte recente*, Editura Albatros, București;
- DIMITRESCU Florica, 1997, *Dicționar de cuvinte recente*, Ediția a II-a, Editura Logos, București;
- DIMITRESCU Florica, CIOLAN Alexandru, Lupu Coman, 2013, *Dicționar de cuvinte recente*, Ediția a III-a, Editura Logos, București;
- DOOM2, 2005, *Dicționar ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*. Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Univers Enciclopedic, București;
- IMIREANU 2001, *Dicționar de abrevieri/sigle provenite din limbile: engleză, franceză, germană, italiană, rusă și spaniolă, privind activitatea comercială internă și internațională, financiară, bancară, valutară și corespondența comercială*, Mica enciclopedie, București;
- POPESCU Cristian-Florin, *Dicționarul explicativ de jurnalism, relații publice și publicitate*, Editura Tritonic, București;
- SĂNDULESCU Al. (coord), 1976, *Dicționarul de termeni literari*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București
- MARCU Florin, 2010, *Marele dicționar de neologisme*, Editura Saeculum I.O., București